Sub soarele libertăţii

Sunt opt ani de atunci. Pe zidurile fumegânde ale Reichstagului, înegrite de flăcările războiului, cei dintâi dintre vitejii care sfărâmaseră rezistenţa disperată a hitleriştilor, au implântat drapelele roşii cu secera şi ciocanul. Drapelele victoriei!... Ultima împotrivire a hoardelor hitleriste, a duşmanilor omenirii, era definitiv înfrântă. Armata Sovietică intra victorioasă în Berlin.

Poporului german, robit până atunci de clica militaristă, târât de Hitler în cel mai odios război, i se deschideau acum în faţă zorii unei vieţi noi şi libere. Ea avea să răsară în acea parte a ţării germane care astăzi poartă numele de Republica Democrată Germană.

„Constituirea unei Republici Democrate Germane iubitoare de pace reprezintă un punct de cotitură în istoria Europei, a scris marele Stalin în 1949, adresându-se lui Wilhelm Pieck şi Otto Grotewohl, ca şi întregii lumi. *Nu poate fi îndoială că existenţa unei Germanii iubitoare de pace, alături de existenţa Uniunii Sovietice iubitoare de pace, exclud posibilitatea unor noi războaie în Europa, pune capăt vărsărilor de sânge în Europa şi face imposibilă înrobirea ţărilor europene de către imperialiştii mondiali"*.

O ţară nouă se ridicase pe ruinele celei vechi. Zâmbetul şi bucuria au început să strălucească în privirea oamenilor muncii din răsăritul Germaniei. Astăzi, cu mâinile lor, ei ridică case şi fabrici noi, fac să răsune cântecul muncii pe nenumăratele şantiere de reconstrucţie. Industria şi economia de pace înfloreşte pe întreg cuprinsul Republicii Democrate Germane. Cu ajutorul neprecupeţit al Uniunii Sovietice, poporul german îşi vede înfăptuită o viaţă nouă şi fericită.

Şi, ca pretutindeni unde omul nou îşi încordează forţele pentru o muncă paşnică şi creatoare, a înflorit şi sportul, ca o firească manifestare a bucuriei de a trăi.

Pe drumul dezvoltării sale neîntrerupte, mişcarea de cultură fizică a Germaniei democrate a lăsat în urma sa numeroase succese şi ani întregi de muncă neobosită.

La început, a trebuit să fie ştearsă orice urmă a vechii orânduiri sportive hitleriste. Chiar din primele zile ale capitulării Reichului a fost interzisă activitatea tuturor organizaţiilor sportive fasciste existente până atunci. Tineretul german avea sarcina de a făuri o nouă mişcare sportivă pe baze democratice.

In August 1948, Uniunea Tineretului Liber German şi Uniunea Sindicatelor Libere Germane s'au adresat sportivilor germani cu o chemare de a participa în mod activ în noua mişcare de cultură fizică. Două luni mai târziu avea loc şedinţa constitutivă a comitetului de cultură fizică şi sport

Odată cu constituirea la 7 Octombrie 1949 a Republicii Democrate Germane i-au fost asigurate şi sportului cele mai bune condiţii de dezvoltare. Pentru mişcarea sportivă democrată, acest act istoric a însemnat începutul unei noi ere de înflorire nemaiîntâlnită încă în istoria sportului german.

8 Februarie 1950 este încă o dată de reţinut în această trecere în revistă a evenimentelor importante din această desfăşurare istorică. La această dată, a apărut o lege privind tineretul, sarcinile şi drepturile sale. Ea dedica un capitol special dezvoltării sportului şi turismului, hotărînd construirea unui mare număr de stadioane, bazine de înnot şi alte construcţii sportive, ca şi crearea unor înalte şcoli de cultură fizică la Leipzig, Bad Blankenburg, Hamberg şi Bergau.

In spiritul acestei legi, tineretul german a obţinut numeroase succese pe tărâmul sportului. Astfel, pentru Congresul Tineretului German din Mai 1950, a fost construit la Berlin un stadion cu 60.000 de locuri, purtând numele lui Walter Ulbricht. In cadrul campaniei de pregătire în vederea celui de al III-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor, din August 1951, tineri sportivi germani au prestat mai mult de două milioane şi jumătate de ore de muncă voluntară pe şantierele construcţiilor sportive. La Berlin au mai fost construite un stadion nou, o sală de 7.000 de locuri etc. Acestea sunt numai câteva dintre numeroasele construcţii puse la dispoziţia sportivilor din Republica Democrată Germană.

Intreaga activitate de cultură fizică şi sport din Germania Răsăriteană se face cu sprijinul şi sub conducerea Partidului Socialist Unit al R.D.Germane. In Martie 1951 Comitetul Central al Partidului Socialist Unit al R.D.Germane a emis o Hotărîre asupra problemelor culturii fizice şi sportului. Această Hotărîre avea să deschidă perspective minunate mişcării sportive din Germania Răsăriteană, trasând sarcini de cea mai mare însemnătate, garanţii ale viitoarelor sale succese. Aceste succese n'au întârziat să se arate.

Cea mai puternică demonstraţie a forţei mişcării sportive democrate germane a constituit-o organizarea Jocurilor Mondiale Universitare din cadrul Festivalului dela Berlin. Desfăşurarea plină de succes a acestei uriaşe competiţii, a vorbit dela sine despre desvoltarea mişcării sportive de massă din Republica Democrată Germană. In cadrul întrecerilor, sportivii germani, au cucerit 7 medalii de aur, 10 de argint şi 28 de bronz.

Tot în perioada următoare a Hotărîrii din Martie 1951 au fost iniţiate largi manifestaţii de masse, pentru trecerea probelor din cadrul complexului sportiv „Gata pentru Muncă şi Apărarea Păcii". Rezultatele acestor întreceri sunt deosebit de grăitoare. Au fost angrenaţi în colectivele sportive peste 300.000 de noi membri, ceeace a făcut ca numărul total al celor care practică sportul să întreacă cifra de un milion. In aceeaşi perioadă de timp, mai mult de 100.000 de oameni au obţinut insigna.

O muncă rodnică este dusă în asociaţiile sportive voluntare, pe ramuri de producţie, ale căror colective activează la oraşe şi sate. Printre acestea, cele mai însemnate sunt „Aktivist", „Stahl", „Motor", „Traktor", „Chemie", „Lokomotiv", „Progres".

Folosind pe larg experienţa şi realizările prietenilor lor sovietici, sportivii din Republica Democrată Germană îşi îmbunătăţesc neîncetat rezultatele. De o largă popularitate se bucură boxeurul Nietschke, campioana germană de şah Edith Keller-Hermann, aruncătorul de greutate Ernst Schmidt, atleta Elfriede Preibisch, campionul de lupte Albrecht şi mulţi alţii. Sportivii germani au participat cu succes la numeroase competiţii internaţionale în ţările prietene.

Politica de pace a Republicii Democrate Germane, minunatele realizări în domeniul construcţiilor paşnice constitue garanţia neîncetatei dezvoltări pe bază de masse a mişcării sportive din această ţară.

Schimbul de experienţă îi uneşte şi mai mult pe sportivii din R. D. Germană cu prietenii lor sovietici In toamna anului trecut, cu prilejul Lunii Prieteniei Germano-Sovietice, o delegaţie de gimnaşti sovietici a vizitat Berlinul, pentru a se întrece în câteva concursuri demonstrative. Iată-l pe cel mai bun gimnast din lume, campionul olimpic Victor Ciucarin, înconjurat de două tinere gimnaste germane Charlotte Scholtz şi Vera Maischutat.

In cadrul întrecerilor atletice dela Jocurile Olimpice de vară, excepţionalul sportiv cehoslovac Emil Zatopek a cucerit primul loc în probele de 5000 m., 10.000 m. şi maraton.
In fotografie, Emil Zatopek, pe podiumul învingătorilor, primind medalia olimpică de aur pentru victoria repurtată în cursa de 10.000 m.

★

Avântul mişcării sportive in R. Cehoslovacă

In zorii zilei de 9 Mai 1945, tancurile sovietice, efectuând o acţiune nemaiîntâlnită încă în istoria artei militare, luptând necontenit cu inamicul, au pătruns în oraşul Praga aducându-i pacea şi salvarea. Locuitorii capitalei Cehoslovaciei i-au primit cu entuziasm pe eliberatori şi în semn de recunoştinţă au ridicat pe un postament de granit, în centrul oraşului, primul tanc sovietic care a pătruns în oraş. Primăvara anului 1945 a devenit pentru poporul cehoslovac primăvara eliberării, primăvara unei vieţi noi.

Poporul cehoslovac sărbătoreşte cea de a 8-a aniversare a eliberării sale. In răstimpul care a trecut din Mai 1945 şi până astăzi au avut loc schimbări esenţiale în toate domeniile de activitate ale mult încercatului popor care luându-şi în propriile mâini soarta sa a pornit să construiască socialismul.

Pe un drum nou, luminos, a pornit şi mişcarea de cultură fizică din R. Cehoslovacă. Problemele educaţiei fizice în noua Cehoslovacie, unirea şi reorganizarea pe baze noi a organizaţiilor sportive, folosirea bogatei experienţe a mişcării sportive sovietice, iată o serie de chestiuni care au preocupat Partidul Comunist Cehoslovac imediat după eliberarea ţării. Deaceea, la 20 Mai 1945, la câteva zile după eliberarea oraşului Praga de către victorioasele Armate Sovietice, a avut loc şedinţa solemnă în cadrul căreia a fost unificată mişcarea de cultură fizică şi sport. In cadrul acestei şedinţe, au fost stabilite noua linie şi noul conţinut al activităţii în domeniul culturii fizice, în spiritul programului partidului şi guvernului.

Reacţiunea a sabotat această primă încercare de unire a organizaţiilor sportive, a sabotat crearea unei organizaţii unice de cultură fizică în Cehoslovacia. Ea urmărea să folosească sportul în interese proprii. Din cluburi nu fuseseră încă eliminate profesionismul şi speculaţia. Multe sporturi, în special cele „neproductive" din punct de vedere financiar, erau complect neglijate. Conducătorii unor organizaţii de gimnastică cum ar fi „Sokol", „Orel", „Uniunea Organizaţiilor Sportive Muncitoreşti" susţineau sub paravanul „apolitismului sportului" burghezia cehoslovacă, slujeau scopurilor ei politice.

Dar o astfel de situaţie nu mai putea dăinui. Inflăcărat de avântul revoluţionar, poporul cehoslovac, i-a demascat pe duşmanii regimului democrat-popular. In Februarie 1948, încercarea reacţiunii cehoslovace şi a celei externe de a reinstaura puterea capitaliştilor şi a moşierilor a fost zdrobită. Această dată deosebit de importantă în istoria luptei democratice a poporului cehoslovac a însemnat un punct de cotitură şi pentru mişcarea sportivă. Trei luni mai târziu, la 31 Mai 1948, a fost efectuată unificarea tuturor cluburilor şi organizaţiilor de cultură fizică într'o organizaţie sportivă unică — „Sokol".

In răstimpul care a trecut de atunci, mişcarea sportivă cehoslovacă a parcurs un drum glorios. Cultura fizică a devenit o problemă importantă de stat, iar partidul şi guvernul i-au încredinţat nobila misiune de a creşte şi educa o generaţie de oameni puternici şi sănătoşi, devotaţi fără de margini patriei şi poporului, constructori neînfricaţi ai vieţii noi.

Infiinţarea Comitetului de Stat pentru Cultură Fizică şi Sport ca organ superior de conducere a mişcării sportive din întreaga ţară a constituit încă un ajutor pe care partidul şi guvernul l-au acordat activităţii sportive.

De o mare importanţă pentru dezvoltarea pe bază de masse a mişcării de cultură fizică din R. Cehoslovacă a fost introducerea complexului T.O.Z., care asigura o bază multilaterală de dezvoltare celor care îi treceau normele.

Sprijinul şi grija permanentă pe care statul o acordă mişcării sportive din R. Cehoslovacă sunt demonstrate şi prin sumele tot mai mari care sunt alocate pentru nevoile culturii fizice. Astfel, în 1950 au fost alocate pentru cultura fizică 350.000 coroane, în 1951 această sumă a fost dublată, iar în 1952 ea a depăşit câteva milioane de coroane. Acest fapt demonstrează totodată creşterea necontenită a nivelului economic al ţării.

Introducerea a numeroase competiţii de massă, printre care popularele „Jocuri Sportive ale Tineretului", lărgirea activului de antrenori şi instructori, însuşirea minunatei experienţe sovietice, toate acestea au făcut ca astăzi sportul de massă să fie o realitate în R. Cehoslovacă. Din acest punct de vedere, anul 1952 a fost deosebit de rodnic şi elocvent.

La diferitele competiţii de massă desfăşurate atât iarna cât şi vara au luat parte aproape un milion de oameni. Pe plan intern şi internaţional sportivii cehoslovaci au repurtat succese răsunătoare. Este suficient să citâm numai fenomenala performanţă a lui Emil Zatopek care a cucerit 3 medalii olimpice de aur, a soţiei sale, Dana Zatopkova, campioană olimpică la aruncarea suliţei, a boxeurului Jan Zachara, câştigător al medaliei de aur la categoria până, a lui Josef Holecek, campion olimpic la caiac simplu. Pretutindeni sunt cunoscute performanţele unor sportivi ca atleţii Jiri Skobla, Stanislav Jungwirth, Josef Dolezal, jucătorii de tenis de masă Vana, Andreadis, Tereba, Tokar, boxeurii Torma şi Zachara etc.

La sfârşitul anului trecut, analizând realizările ca şi problemele pe care le are de rezolvat mişcarea de cultură fizică şi sport în R. Cehoslovacă, partidul şi guvernul au dat o istorică Hotărîre care deschide un drum nou mişcării sportive din această ţară. Hotărîrea formulează noile sarcini care stau în faţa mişcării sportive din R. Cehoslovacă. Cuvântul luminos al partidului arată clar drumul pe care trebue să meargă cultura fizică şi sportul. Totodată, Hotărîrea stabileşte noua formulă organizatorică a mişcării de cultură fizică din R. Cehoslovacă prin înfiinţarea celor 13 asociaţii sportive pe ramuri de producţie. Complexul T.O.Z., nemaicorespunzând actualului ritm de desvoltare a mişcării sportive cehoslovace, a fost înlocuit cu complexul P.P.O.V. (Pripravenk Prace a Obrane Vlasti) inspirat din minunatul complex sportiv sovietic G.T.O. Incă din primele zile ale anului 1953 tineretul cehoslovac s'a avântat cu entuziasm în întrecerile pentru îndeplinirea normelor noului complex.

Mişcarea sportivă din R. Cehoslovacă are tot timpul în faţă imaginea mişcării sovietice de cultură fizică, cea mai avansată din lume. Intâlnirile cu sportivii sovietici, vizitele delegaţiilor de activişti de cultură fizică în U.R.S.S., studierea pe scară largă a presei şi literaturii sovietice de specialitate au însemnat o contribuţie hotărîtoare la progresul uimitor înregistrat de sportul cehoslovac în ultimul timp.

Sportivii cehoslovaci leagă indisolubil munca lor din producţie şi întrecerile de pe stadion cu lupta pentru pace. Fiecare acţiune sportivă din R. Cehoslovacă se desfăşoară sub semnul luptei pentru pace, fiecare sportiv este educat în dragostea şi dorinţa fierbinte de pace. Intrecerile sportive internaţionale, întâlnirile cu sportivii altor ţări reprezintă deasemeni pentru sportivii cehoslovaci noi prilejuri de a lega prietenii, de a-i cunoaşte pe tinerii sportivi din diferite ţări ale lumii de a aduce astfel încă o contribuţie la întărirea solidarităţii sportivilor lumii în lupta lor comună pentru pace şi înţelegere între popoare.